

Зьомко Віктор

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник, д.н.держ.упр., доц. Толуб'як В.С.)

ПІДГОТОВКА МОЛОДИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ В УМОВАХ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ

Сучасні процеси децентралізації та реформування місцевого самоврядування, що відбуваються в Україні, ставлять нові вимоги до якості надання послуг. Це також відноситься до закладів охорони здоров'я. Система управління охороною здоров'я в Україні базується на співпраці та координації діяльності органів державного управління, науково-дослідних установ та університетів, що працюють в сфері медицини.

Сьогодні в Україні підготовка молодших спеціалістів для медичної сфери здійснюється в 23 медичних училищах, 72 медичних коледжах, двох філіях та трьох інститутах медсестринства [1]. У зв'язку з реформуванням та переходу до міжнародних стандартів в Україні виникла потреба у реформуванні медичної освіти молодших спеціалістів.

З метою усунення диспропорції в кадровому забезпеченні системи охорони здоров'я необхідно запровадити систему прогнозування на довгострокову перспективу за категоріями медичного персоналу у відповідності до потреб охорони здоров'я з урахуванням стратегії та пріоритетів реформування галузі, зовнішніх та внутрішніх міграційних процесів та природного вибуття кадрів. Доцільним є розроблення місцевих програм кадрового забезпечення сфери охорони здоров'я, які б відповідали потребам медичної галузі в умовах децентралізації [2].

Важливим кроком у реформі медсестринської освіти та наближення її до європейських стандартів стало запровадження триступеневої системи підготовки медичних сестер [3]:

I ступінь: дипломована медична сестра – молодший спеціаліст – термін навчання 3 роки (на базі повної загальної середньої освіти – 11 класів) і 4 роки (на базі загальної середньої освіти – 9 класів);

II ступінь: медична сестра – бакалавр – 1 рік навчання у вищому медичному навчальному закладі II – IV рівнів акредитації;

III ступінь: медична сестра – магістр – 2 роки навчання в медичних університетах та академіях.

Останніми роками акцент у визначенні цілей професійної підготовки майбутніх фахівців змістився із засвоєння студентами знань і вмінь на формування професійної компетентності. Медсестринський професіоналізм – це гармонійне поєднання високого рівня професійної компетентності, культури спілкування, фахових умінь і практичних навичок.

У процесі становлення та розвитку медсестринської освіти реформувалися і стандарти вищої освіти рівня підготовки «молодший спеціаліст». У новій освітньо-кваліфікаційній характеристиці (ОКХ) випускника, крім умінь і навичок щодо догляду і нагляду за хворими, надання невідкладної долікарської допомоги, які вимагалися в ОКХ старого покоління, були вперше сформульовані здатності та вміння з пропаганди медико-гігієнічних знань, профілактики захворювань, формування здорового способу життя в населення, навчання і виховання свідомого ставлення до здоров'я. Найважливішою особливістю нових стандартів стала їх орієнтація на теперішні та майбутні потреби населення в медсестринській допомозі [3-4].

Отже, медичне обслуговування населення в нашій країні має забезпечити рівний доступ усіх членів суспільства до необхідних медичних послуг, високу якість, економічність, ефективність та результативність цих послуг, що сприяло б поліпшенню стану громадського здоров'я. Тому ефективна освітня політика в галузі охорони здоров'я є важливою складовою розвитку медичної галузі, адже від рівня підготовки медичних працівників залежить якість надання медичної допомоги населенню країни.

Роль медичних навчальних закладів України у процесі реформування медичної галузі полягає в забезпеченні викликів сьогодення щодо підготовки спеціаліста-медика нової якості, який повинен бути насамперед готовим до роботи у первинній ланці системи охорони здоров'я та в умовах запровадження страхової медицини. Медичні навчальні заклади мають відігравати провідну роль у подальшому ході реформування організації вторинного і третинного рівнів надання медичної допомоги шляхом розробки й впровадження високотехнологічних методів діагностики і лікування й забезпечення післядипломного навчання медичних працівників.

Використані джерела

1. Демянчук, М. Р. Аналіз вітчизняного і закордонного досвіду професійної підготовки майбутніх молодших спеціалістів сестринської справи. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5 : Педагогічні науки : реалії та перспективи : зб. наук. праць. – Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018, № 64, С. 64-68.

2. Козакевич О. Б. Формування професійної компетентності майбутніх медичних сестер у процесі фахової підготовки / О. Б. Козакевич, В. К. Козакевич // Актуальні проблеми сучасної вищої медичної освіти в Україні : матеріали навч.- наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 21 березня 2019 р., Полтава, 2019, С. 107–108.

3. Коробка О. В., Новак О. В. Якість освіти майбутніх медичних сестер та її моніторинг. Актуальні питання контролю якості освіти у вищих медичних навчальних закладах : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 22 березня 2018 р., Полтава, 2018, С. 128–130.

4. Модернізація менеджменту системи охорони здоров'я в умовах проведення медичної

реформи. Аналітична записка за матеріалами науково-практичної конференції з міжнародною участю. Вісник Тернопільського національного економічного університету, 2018, № 4, С. 168-178.

Зигмунт Олександра

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Желюк Т.Л.)

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ СУДОЧИНСТВА В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

З розвитком технологій, швидким темпом життя в епоху інформаційних змін все більше громадян переходить в електронний режим користування послугами. Швидко розвиваючі технології дають можливість трансформувати традиційні засоби спілкування між громадянами та державою, даючи можливість досягнути стабільного розвитку у цій взаємодії. Золотої середини у цих відносинах можна досягти коли держава встигає за темпами розвитку технологій і уряд швидко реагує на появу нових. Щоб створити ефективне, надійне, інклюзивне середовище для використання технологій в області державних послуг потрібна чітка та довгострокова політика і стратегічні рамки, а також нормативно-правова та законодавча основа. На даний момент електронне урядування в Україні має розпорошений вигляд дуже важливим є саме уніфікація уже створених проєктів в одному, на нашу думку це лише питання часу інтеграція всіх сервісів в один ресурс.

Існування безлічі інформаційних технологій дають можливість перетворити владу, назавжди відправити в минуле бюрократизм і корупцію, непрофесіоналізм

Застосування електронних технологій торкнулось і судової системи. Відповідно до наказу ДСА України від 22.12.2018 №628 «Про проведення тестування підсистеми «Електронний суд» у місцевих та апеляційних судах розпочалась експлуатація підсистеми «Електронний суд» в тестовому режимі. Бажанням цих змін є зробити спілкування громадян із судами більш простішим і комфортнішим, досягти прозорості у цих стосунках, підняти рівень довіри громадян до судової системи. Зробити владу більш відкритою і підконтрольною, електронні технології є одним з інструментів боротьби з корупцією. Електронний уряд сприятиме тому, що громадяни будуть почуті в дискусії між владою і суспільством. Щорічно в Україні розглядається велика кількість справ у різних сферах судочинства. Кількість звернень до суду свідчить, з одного боку, про те, що судова форма захисту є пріоритетною, але, з іншого боку, не можна сказати, що рівень довіри до системи правосуддя у